

تأثیر سیستم های متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم و اسیدهای آمینه در جیره های غذایی، بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه های گوشتی

۱. یعقوبفر^۱، ک. کرکودی^۲ و م. دیبائیان^۳

۱- دانشیار موسسه تحقیقات علوم دامی کشور کرج

۲- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

تاریخ دریافت: ۸۹/۹/۸ تاریخ پذیرش: ۹۰/۳/۱۰

چکیده

این آزمایش جهت بررسی تأثیر انرژی قابل متابولیسم ظاهری و حقیقی تصحیح شده برای ازت و اسید آمینه کل و قابل هضم مواد خوراکی مورد استفاده در جیره های آزمایشی بر عملکرد، میزان تلفات و ترکیبات لاشه جوجه های گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ انجام گرفت. در این آزمایش از یک طرح کاملاً تصادفی با روش آزمایش فاکتوریل ۲×۲ (۲ نوع سیستم بیان اسید آمینه مورد نیاز و ۲ نوع سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم) استفاده شد. جمعاً تعداد ۴۰۰ قطعه جوجه گوشتی یکروزه در ۴ تیمار آزمایشی با ۵ تکرار و تعداد ۲۰ قطعه در هر تکرار مورد آزمایش قرار گرفت. فراسنجه های آزمایشی در سن ۲۱-۱ روزگی، ۴۲-۲۲ روزگی و ۴۲-۱ روزگی مورد ارزیابی و محاسبه قرار گرفتند. نتایج این آزمایش نشان داد که فراسنجه های افزایش وزن بدن، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی به طور معنی داری تحت تأثیر سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم و اسید آمینه قرار گرفت ($P < 0.05$)، بطوریکه استفاده از سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم و اسید آمینه به صورت انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت و اسید آمینه قابل هضم در جیره های غذایی سبب افزایش وزن بدن، خوراک مصرفی و کاهش ضریب تبدیل غذایی و تلفات گردید. همچنین جیره های غذایی فرموله شده براساس سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم و نوع اسید آمینه، تأثیر معنی داری بر وزن نسبی ران و سینه داشت ($P < 0.05$)، اما تأثیر معنی داری روی خصوصیات لاشه نداشت. براساس نتایج بدست آمده از این آزمایش، تنظیم جیره های غذایی براساس انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت و اسید آمینه قابل هضم، سبب بهبود عملکرد جوجه های گوشتی گردید.

واژه های کلیدی: انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت (AME_n)، انرژی قابل متابولیسم حقیقی تصحیح شده برای ازت (TME_n)، اسید آمینه کل، اسید آمینه قابل هضم، جوجه گوشتی

مقدمه

از لحاظ کمی انرژی مهمترین بخش جیره غذایی پرندگان را به خود اختصاص می دهد و تمام استانداردهای غذایی جهت فرموله کردن جیره های غذایی براساس انرژی مورد نیاز پرند پایه گذاری شده است. انرژی بخش عمده خوراک را شامل می شود، لذا بخش عمده هزینه خوراک نیز مربوط به تأمین انرژی می باشد. تغییرات و نوسانات مقدار انرژی دریافتی حیوان نسبت به سایر مواد مغذی تأثیر بیشتری بر تغییرات تولید پرند دارد. در واقع میزان مصرف انرژی مقدار تولید را تعیین می نماید. به منظور تهیه جیره های غذایی متوازن در تغذیه طیور، توجه به این نکته که مصرف خوراک تحت تأثیر سطح انرژی جیره می باشد، حائز اهمیت است (۱۰).

در گذشته، جیره غذایی جوجه های گوشتی براساس نیاز به پروتئین خام تنظیم می شد، که با توسعه استفاده از اسید آمینه سنتتیک (مصنوعی)، سطح پروتئین خام و مواد مغذی جیره غذایی را زمانی که براساس نیاز پرند به اسید آمینه ضروری قابل تنظیم بود کاهش داد (۲). مطالعات جدید اهمیت تنظیم جیره های غذایی براساس اسید آمینه قابل هضم را نشان داده که موجب تعادل مناسب اسیدهای آمینه مورد نیاز برای حداکثر عملکرد جوجه های گوشتی می شود. از طرف دیگر تنظیم جیره ها براساس اسیدهای آمینه قابل هضم باعث کاهش آلودگی محیطی در نتیجه استفاده بهتر از پروتئین های خوراک و

کاهش نیتروژن دفعی در فضولات می شود (۱). در مطالعه ای که توسط زاغری (۱۷) انجام شد، گزارش گردید که اسید آمینه قابل هضم نسبت به معیار اسید آمینه کل موجب ۳/۳۷ درصد بهبود در بازده غذایی و ۴/۶۵ درصد بهبود در وزن بدن شد. غفاری و همکاران (۷) نشان دادند که جیره های تنظیم شده براساس اسید آمینه قابل هضم باعث کاهش مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی در دوره پایانی گردید. خاکسار و گلپان (۹) گزارش دادند که پرندگان تغذیه شده با جیره های فرموله شده براساس اسید آمینه قابل هضم، افزایش وزن بدن بالاتر، محصول گوشت سینه بیشتر، ضریب تبدیل غذایی و چربی حفره بطنی کمتری نسبت به جیره فرموله شده براساس اسید آمینه کل داشتند. نتایج آزمایش نادی پور و همکاران نشان داد که جیره های غذایی که براساس انرژی قابل متابولیسم حقیقی تصحیح شده برای ازت (TME_n) و اسیدهای آمینه قابل هضم تنظیم شده بود سبب افزایش فاکتورهای افزایش وزن بدن، وزن نسبی سینه و خوراک مصرفی و نیز سبب کاهش ضریب تبدیل غذایی و چربی حفره بطنی در جوجه های گوشتی شد (۱۳). همچنین مایورکا و همکاران (۱۱ و ۱۲) گزارش کردند که جیره های غذایی تنظیم شده براساس اسید آمینه قابل هضم و سطح انرژی قابل متابولیسم بالا در مقایسه با جیره های غذایی تنظیم شده براساس اسید آمینه کل و سطح انرژی قابل متابولیسم پایین تر، باعث بهبود

فاکتورهای افزایش وزن بدن و ضریب تبدیل غذایی شد ولی چربی حفره بطنی را افزایش داد. اهداف این تحقیق بررسی تأثیرات جیره های غذایی تنظیم شده براساس اسیدهای آمینه کل و قابل هضم و انرژی قابل متابولیسم ظاهری و حقیقی تصحیح شده برای ازت مواد خوراکی در بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی سویه راس ۳۰۸ می‌باشد.

مواد و روشها

این آزمایش در سالن مرغداری قسمت جنوبی ایستگاه تحقیقات طیور موسسه تحقیقات علوم دامی واقع در استان تهران، شهر کرج در سال ۱۳۸۸ اجرا گردید.

جوجه ها به صورت مخلوط دو جنس و بطور کاملاً تصادفی در واحدهای آزمایشی توزیع و در دو دوره آزمایشی شامل ۲۱-۱ روزگی و ۴۲-۲۲ روزگی با تیمارهای آزمایشی تغذیه شدند. تیمارهای آزمایشی به این صورت تنظیم شدند: (۱) انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت و آمینواسید کل، (۲) انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت و آمینواسید قابل هضم، (۳) انرژی قابل متابولیسم حقیقی تصحیح شده برای ازت و آمینواسید کل و (۴) انرژی قابل متابولیسم حقیقی تصحیح شده برای ازت و آمینواسید قابل هضم.

جوجه ها در جایگاه بستر به صورت پرورش و آب و خوراک به صورت آزاد در کل دوره پرورش در اختیار آنها قرار داشت. هوای ورودی سالن از طریق پنجره ها تأمین می شد و تهویه سالن نیز توسط ۳ دستگاه هواکش

انجام می گرفت. در ۲۴ ساعت اول ورود جوجه ها، نور دائم و از روز دوم به بعد در طول شبانه روز، ۲۳ ساعت روشنایی و یک ساعت تاریکی در شب اعمال می شد. حرارت سالن توسط هیتر اتوماتیک تأمین و درجه حرارت در هفته اول پرورش حدود ۳۲ درجه سانتی گراد بود که به تدریج هر هفته حدود دو درجه کاهش یافت. رطوبت سالن در طول دوره پرورش حدود ۶۵-۵۵ درصد بود. جدول ۱ ترکیبات شیمیایی و اجزای جیره‌های آزمایشی را در دوره‌های مختلف پرورش نشان می‌دهد.

در این آزمایش صفات افزایش وزن، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی برای دوره های مختلف پرورش و میزان تلفات و برخی از صفات لاشه برای کل دوره پرورش مورد ارزیابی قرار گرفت و البته برای صفات افزایش وزن و خوراک مصرفی به صورت هفتگی نیز محاسبه شد. در پایان دوره پرورش بعد از ۴ ساعت گرسنگی از هر تکرار یک قطعه جوجه (میانگین وزن هر تکرار) بدون در نظر گرفتن جنس، کشتار و خصوصیات لاشه شامل درصد لاشه، سینه، ران و سایر اجزاء لاشه (پشت بدن شامل لاشه بدون ران، سینه و امعاء و احشاء) مورد بررسی قرار گرفت.

این تحقیق در قالب طرح کاملاً تصادفی با روش فاکتوریل ۲×۲ (۲ نوع سیستم بیان اسید آمینه و ۲ نوع سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم مواد خوراکی) در ۴ تیمار آزمایشی با ۵ تکرار و تعداد ۲۰ قطعه جوجه در هر تکرار انجام گرفت. در این آزمایش جمعاً تعداد ۴۰۰ قطعه جوجه گوشتی یکروزه سویه راس

تأثیر سیستم های متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم و اسیدهای آمینه در جیره های غذایی ۴

۳۰۸ به صورت مخلوط دو جنس (جوجه خروس و جوجه مرغ) مورد آزمایش قرار گرفتند. مدل ریاضی مورد استفاده به صورت زیر بود:

در این مدل:

$$Y_{ikl} = \mu + \alpha_i + \beta_k + (\alpha\beta)_{ik} + \varepsilon_{ikl}$$

۱- جدول ترکیبات شیمیایی و اجزای جیره های آزمایشی در دوره های پرورش (برحسب درصد ماده خشک)

دوره رشد (۲۲-۴۲ روزگی)				دوره آغازین (۱-۲۱ روزگی)				تیمار	اجزاء جیره
TME _n		AME _n		TME _n ^۲		AME _n ^۱			
DAA	TAA	DAA	TAA	DAA	TAA	DAA	TAA		
۶۷/۰۰	۶۷/۳	۶۳/۵۰	۶۴/۰۰	۵۶/۰۰	۵۷/۰۰	۵۷/۰۰	۵۶/۰۲	ذرت	
۲۸/۳۰	۲۹/۰۰	۲۹/۵۳	۳۰/۰۰	۳۸/۸۰	۳۸/۵۰	۳۵/۰۰	۳۶/۰۰	کنجاله سویا (۴۸٪)	
۰/۷۸	۰/۵۰	۴/۱۰	۳/۶۰	۰/۸۰	۰/۵۰	۲/۳۰	۳/۰۰	روغن گیاهی	
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۴۸	۰/۰۸	۲/۰۰	۲/۵۰	پودر ماهی	
۱/۷۸	۱/۷۰	۱/۲۷	۱/۱۰	۱/۷۸	۱/۷۰	۱/۰۰	۱/۱۰	پودر صدف	
۰/۸۲	۰/۵۰	۰/۷۰	۰/۵۰	۰/۸۲	۰/۵۰	۱/۰۰	۰/۵۰	دی کلسیم فسفات	
۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۱۰	نمک	
۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	مکمل ویتامینی	
۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	مکمل معدنی	
۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۱۵	۰/۱۰	DL-متیونین	
۰/۳۲	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۳۲	۰/۱۰	۰/۲۵	۰/۰۸	L-لیزین HCl	
انرژی و ترکیب مواد مغذی محاسبه شده (درصد)									
۳/۲۰	۳/۲۰	۳/۲۰	۳/۲۰	۳/۱۰	۳/۱۰	۳/۱۰	۳/۱۰	انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری در گرم)	
۱۹/۰۰	۱۹/۰۰	۱۹/۰۰	۱۹/۰۰	۲۳/۰۰	۲۳/۰۰	۲۳/۰۰	۲۳/۰۰	پروتئین خام	
۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۵	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	کلسیم	
۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	فسفر قابل دسترس	
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۴۴	۱/۴۴	۱/۴۴	۱/۴۴	لیزین	
۰/۳۷	۰/۳۷	۰/۳۷	۰/۳۷	۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۵۱	متیونین	
۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۰۹	متیونین + سیستئین	
۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳	ترئونین	

۱- انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت ۲- انرژی قابل متابولیسم حقیقی تصحیح شده برای ازت ۳- اسید آمینه کل ۴- اسید آمینه کل و قابل هضم.

قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج این آزمایش نشان می دهد فرموله کردن جیره های غذایی براساس سیستم های

داده ها با نرم افزار Excell مرتب شده و با استفاده از نرم افزار آماری SAS (۱۵) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. همچنین میانگین تیمارهای آزمایشی با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال ۰/۰۵ مورد مقایسه آماری

متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم و نوع اسیدهای آمینه روی مقدار خوراک مصرفی جوجه‌های گوشتی در سن ۲۱-۱، ۴۲-۲۲ روزگی و در کل دوره پرورش تأثیر معنی‌داری داشت ($P < 0/05$). جوجه‌هایی که با تیمار آزمایشی که براساس TME_n و اسیدهای آمینه قابل هضم تنظیم شده بود، تغذیه شدند نسبت به سایر جوجه‌های مورد آزمایش در کل دوره‌های پرورش خوراک بیشتری مصرف کردند. همچنین نتایج اثرات اصلی سیستم‌های متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم نیز روی میزان خوراک مصرفی نشان داد که خوراک مصرفی بیشتر مربوط به انرژی قابل متابولیسم ظاهری تصحیح شده برای ازت بود. اثرات اصلی سیستم بیان اسیدهای آمینه روی خوراک مصرفی جوجه‌های گوشتی فقط در سن ۲۱-۱ روزگی معنی‌دار بود ($P < 0/05$)، به طوری که خوراک مصرفی جوجه‌های گوشتی برای سیستم بیان اسیدهای آمینه قابل هضم بیشتر بود (جدول ۲). نتایج آزمایش محققین دیگر نشان داد که افزایش سطح انرژی جیره‌های غذایی و یا تنظیم جیره براساس TME_n در مقایسه با AME_n باعث کاهش میزان خوراک مصرفی می‌شود (۳، ۸ و ۱۰)، که با نتایج این آزمایش همخوانی نداشت. نادای پور و همکاران (۱۳) گزارش دادند که فرموله کردن جیره‌های غذایی براساس TME_n و اسیدهای آمینه قابل هضم سبب افزایش خوراک مصرفی جوجه‌های گوشتی می‌شود، که با نتایج آزمایش حاضر تفاوت داشت.

نتایج این آزمایش نشان داد که تنظیم جیره‌های غذایی براساس سیستم‌های بیان انرژی قابل متابولیسم و نوع اسیدهای آمینه روی افزایش وزن بدن جوجه‌های گوشتی سویه راس ۳۰۸ در کل دوره‌های پرورش تأثیر معنی‌داری داشت ($P < 0/05$). پرنده‌گانی که با جیره آزمایشی براساس AME_n و اسیدهای آمینه قابل هضم، تغذیه شدند نسبت به جیره‌های آزمایشی دیگر افزایش وزن بیشتری داشتند. (جدول ۳). اثرات اصلی سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم و بیان اسیدهای آمینه نیز روی افزایش وزن بدن در دوره‌های ۲۱-۱ روزگی، ۴۲-۲۲ روزگی و کل دوره پرورش معنی‌دار بود ($P < 0/05$) و بیشترین افزایش وزن مربوط به AME_n و اسیدهای آمینه قابل هضم بود. نتایج بدست آمده از این آزمایش با گزارش غفاری و همکاران (۷) و مایورکا و همکاران (۱۲) مغایرت داشت، به طوری که آنها گزارش کردند سطوح انرژی بالا سبب افزایش وزن بدن و خوراک مصرفی می‌شود و همچنین نوع اسیدهای آمینه در تنظیم جیره‌های غذایی روی افزایش وزن بدن پرنده تأثیری نداشت. نادای پور و همکاران (۱۳) گزارش دادند که استفاده از TME_n و اسیدهای آمینه قابل هضم در جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتی سویه آریسن سبب افزایش وزن بیشتری می‌شود. ولی نتایج این آزمایش نشان داد TME_n نسبت به AME_n سبب بهبود عملکرد در جوجه‌های گوشتی سویه راس نگردید. می‌توان علت احتمالی این امر را می‌توان به

تأثیر سیستم های متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم و اسیدهای آمینه در جیره های غذایی ۶

تفاوت در اختلاف پتانسیل یا پیشرفت ژنتیکی این دو سویه نسبت داد. نتایج این آزمایش در مورد استفاده از اسیدهای آمینه قابل هضم در تنظیم جیره های غذایی با نتایج به دست آمده توسط برخی از محققان مطابقت داشت

(۶، ۹، ۱۳، ۱۴ و ۱۷). استفاده از اسیدهای آمینه قابل هضم در تنظیم جیره جوجه های گوشتی سویه راس سبب بهبود عملکرد آنها می شود، زیرا امکان تعادل مناسب اسید آمینه برای رشد پرند را به وجود می آید (۲).

جدول ۲- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر میزان خوراک مصرفی جوجه های گوشتی (گرم در روز)

خوراک مصرفی در دوره های پرورش			تیمارهای آزمایشی
۱-۲۱ روزگی	۲۲-۴۲ روزگی	۱-۲۱ روزگی	
۱۰۸/۱۸ ^a	۱۶۶/۱۲ ^a	۵۰/۲۳ ^{b*}	۱
۱۱۲/۵۵ ^a	۱۶۹/۴۶ ^a	۵۵/۶۴ ^a	۲
۹۳/۲۳ ^b	۱۴۱/۷۸ ^b	۴۴/۶۷ ^c	۳
۹۴/۳۳ ^b	۱۴۰/۵۰ ^b	۴۸/۱۵ ^b	۴
۸/۴۰	۱۶/۰۵	۱/۹۴	خطای استاندارد
اثرات اصلی سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم			
۱۱۰/۳۶ ^a	۱۶۷/۷۹ ^a	۵۲/۹۳ ^a	AME _n
۹۳/۷۷ ^b	۱۴۱/۱۴ ^b	۴۶/۴۱ ^b	TME _n
۷۰/۵۶	۲۵۷/۸۰	۳/۷۷	خطای استاندارد میانگین
اثرات اصلی سیستم بیان اسیدهای آمینه			
۱۰۰/۷ ^a	۱۵۳/۹۵ ^a	۴۷/۴۵ ^b	اسید آمینه کل
۱۰۳/۴۴ ^a	۱۵۴/۹۸ ^a	۵۱/۸۹ ^a	اسید آمینه قابل هضم
۷۰/۵۶	۲۵۷/۸۰	۳/۷۷	خطای استاندارد میانگین

*: در هر ستون اعدادی که با حروف متفاوت نشان داده شده است، دارای اختلاف معنی دار می باشد ($p < 0.05$). ۱- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه کل ۲- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه قابل هضم ۳- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه کل ۴- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه قابل هضم

قابل هضم در مقابل اسیدهای آمینه کل سبب بهبود ضریب تبدیل غذایی در جوجه های گوشتی می شود که با نتایج این آزمایش در مورد انرژی قابل متابولیسم همخوانی ندارد. زیرونک (۱۸) گزارش داد که تنظیم جیره های غذایی براساس اسید آمینه قابل هضم به جای اسید آمینه کل باعث بهبود ضریب تبدیل غذایی می شود که با نتایج بدست آمده از این آزمایش مطابقت داشت. تنظیم جیره های غذایی براساس TME_n باعث کاهش اتلاف

در سن ۱-۲۱ روزگی (دوره آغازین) و کل دوره پرورش مناسب ترین ضریب تبدیل غذایی مربوط به تیمار آزمایشی است که براساس AME_n و اسید آمینه قابل هضم تنظیم شده بود (جدول ۴). نادای پور و همکاران (۱۳)، غفاری و همکاران (۷) و مایورکا و همکاران (۱۱) گزارش دادند که سطوح بالای انرژی در جیره های غذایی سبب بهبود معنی دار ضریب تبدیل غذایی می شود همچنین جیره های حاوی اسیدهای آمینه

انرژی و برآورد دقیق احتیاجات پرنده می شود. همچنین تنظیم جیره براساس اسیدآمینه قابل هضم نیز عوارض ناشی از عدم تعادل و مازاد اسید های آمینه را کاهش داده و فشار متابولیکی ناشی از دفع ازت را به حداقل می رساند که این عوامل باعث بهبود عملکرد و استفاده بهینه از مواد خوراکی توسط پرنده شده که سبب کاهش ضریب تبدیل می شود، که با نتایج بدست آمده از این آزمایش مطابقت دارد (۵، ۹ و ۱۷).

جدول ۳- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر میزان افزایش وزن جوجه‌های گوشتی (گرم در روز)

افزایش وزن بدن در دوره های پرورش			
تیمارهای آزمایشی	۲۱-۱ روزگی	۲۲-۴۲ روزگی	۴۲-۱ روزگی
۱	۲۷/۶۲ ^{b*}	۴۹/۶۲ ^a	۳۸/۶۲ ^b
۲	۳۴/۵۳ ^a	۵۳/۲۷ ^a	۴۳/۸۹ ^a
۳	۲۴/۸۱ ^c	۳۸/۸۱ ^b	۳۱/۸۱ ^d
۴	۲۷/۴۹ ^b	۴۱/۷۷ ^b	۳۴/۶۱ ^c
خطای استاندارد	۱/۶۷	۳/۱۶	۱/۵۵
اثرات اصلی سیستم بیان انرژی قابل متابولیسم			
AME _n	۳۱/۰۷ ^a	۵۱/۴۴ ^a	۴۱/۳۵ ^a
TME _n	۲۶/۱۴ ^b	۴۰/۲۹ ^b	۳۳/۲۲ ^b
خطای استاندارد میانگین	۲/۷۹	۹/۹۷	۲/۳۹
اثرات اصلی سیستم بیان اسیدهای آمینه			
اسید آمینه کل	۲۶/۲۱ ^b	۴۴/۲۲ ^b	۳۵/۲۲ ^b
اسید آمینه قابل هضم	۳۰/۹۹ ^a	۴۷/۵۳ ^a	۳۹/۲۵ ^a
خطای استاندارد میانگین	۲/۷۹	۹/۹۷	۲/۳۹

*: در هر ستون اعدادی که با حروف متفاوت نشان داده شده است، دارای اختلاف معنی دار می باشد (p<۰/۰۵).

۱- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه کل
 ۲- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه قابل هضم
 ۳- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه کل
 ۴- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه قابل هضم

جدول ۴- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر ضریب تبدیل غذایی جوجه های گوشتی در دوره های مختلف پرورش

اثرات متقابل تیمارهای آزمایشی			
تیمارهای آزمایشی	۱-۲۱ روزگی	۲۱-۴۲ روزگی	۱-۴۲ روزگی
۱	۱/۴۴ ^{ab*}	۲/۷۴	۱/۹۱ ^{bc}
۲	۱/۳۹ ^b	۲/۹۵	۱/۷۷ ^c
۳	۱/۵۰ ^a	۲/۶۷	۲/۱۰ ^a
۴	۱/۴۸ ^a	۲/۷	۲/۰۴ ^{ab}
خطای استاندارد میانگین	۰/۰۶	۰/۵۱	۰/۱۱

*: در هر ستون اعدادی که با حروف متفاوت نشان داده شده است، دارای اختلاف معنی دار می باشد (p<۰/۰۵).

۱- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه کل
 ۲- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه قابل هضم
 ۳- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه کل
 ۴- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه قابل هضم.

تأثیر سیستم های متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم و اسیدهای آمینه در جیره های غذایی ۸

میزان تلفات در تیمارهایی که براساس اسیدهای آمینه قابل هضم نسبت به اسیدهای آمینه کل تنظیم شده بود، کمتر بود. که این نتایج با گزارش زیرونک (۱۸) مطابقت داشت. بطوریکه این محقق گزارش داد که جیره های غذایی که براساس اسید آمینه قابل هضم تنظیم شده بودند باعث کاهش تلفات در جوجه های گوشتی گردید.

تیمارهای آزمایشی که براساس TME_n نسبت به جیره‌هایی که براساس AME_n تنظیم شده بود دارای اثرات بیشتری در تلفات جوجه های گوشتی داشت ($p < 0.05$). همچنین نتایج این آزمایش در مورد تلفات نشان داد که تنظیم جیره های غذایی براساس اسید آمینه قابل هضم باعث افزایش معنی دار تلفات نسبت به تیمار دیگر که آن هم براساس همان نوع بیان انرژی قرار داشت، نگردید. اما

جدول ۵- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر تلفات جوجه های گوشتی در کل دوره پرورش (درصد)

تلفات	تیمارهای آزمایشی
۴/۰۰ ^{b*}	۱
۳/۰۰ ^b	۲
۹/۶ ^a	۳
۸/۴ ^a	۴
۲/۰۶	خطای استاندارد میانگین

* در هر ستون اعدادی که با حروف متفاوت نشان داده شده است، دارای اختلاف معنی دار می باشد ($p < 0.05$).
 ۱- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه کل ۲- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه قابل هضم.
 ۳- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه کل ۴- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه قابل هضم.

داشت. نتایج این آزمایش نشان داد که جیره های غذایی تنظیم شده براساس AME_n باعث افزایش وزن ران و جیره‌های تنظیم شده براساس TME_n باعث افزایش وزن سینه در جوجه های گوشتی گردید. نتایج حاصل از آزمایش نشان داد که جیره های غذایی که براساس AME_n و اسیدهای آمینه قابل هضم تنظیم شده بودند سبب بهبود عملکرد جوجه های گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ گردید.

تیمارهای آزمایشی تأثیر معنی داری روی خصوصیات لاشه نداشت. این نتایج با گزارشات دیگر محققان مطابقت داشت (۱، ۹، ۱۱ و ۱۴). جیره های غذایی که براساس TME_n تنظیم شده بودند، باعث بهبود معنی دار در درصد سینه در تیمار آزمایشی ۱ شد، که با گزارش دوزیر و همکاران (۴) مطابقت داشت. از لحاظ تاثیر سیستم بیان اسیدهای آمینه در جیره های غذایی روی درصد ران و سینه با گزارش اسکات و همکاران (۱۶) و دوزیر و همکاران (۴) مغایرت

جدول ۶- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر خصوصیات لاشه جوجه های گوشتی (درصد)

اثرات متقابل تیمارهای آزمایشی (درصد)				
تیمارهای آزمایشی	لاشه	سینه	ران	مابقی اجزایی بدن**
۱	۶۳/۴۶	۳۴/۷۴ ^{b*}	۳۰/۸۱ ^a	۳۴/۴۵
۲	۶۵/۶۳	۳۶/۴۵ ^{ab}	۲۹/۸۶ ^a	۳۳/۶۹
۳	۶۵/۵۴	۳۷/۷۴ ^a	۲۷/۹۰ ^b	۳۴/۳۵
۴	۶۲/۵۸	۳۷/۰۸ ^a	۲۷/۲۵ ^b	۳۵/۶۶
خطای استاندارد میانگین	۳/۷۳	۱/۸۲	۱/۵۲	۱/۸۳

*: در هر ستون اعدادی که با حروف متفاوت نشان داده شده است، دارای اختلاف معنی دار می باشد ($p < 0.05$).

۱- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه کل ۲- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس AME_n و اسید آمینه قابل هضم.

۳- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه کل ۴- جیره آزمایشی تنظیم شده براساس TME_n و اسید آمینه قابل هضم **:

مابقی اجزای لاشه منظور لاشه بدون سینه و ران می باشد.

منابع

- Dari, R.L. and J.R. Penz. 1996. The use of digestible amino acid and ideal protein concept in diet formulation for broiler, *Poult. Sci.*, 75 (supplement): 67.
- D'Mello, J.P.F. 2000. Farm animal metabolism and nutrition: Biotechnology department the Scottish agricultural college, Edinburgh, UK. pp: 279-316
- Dozier, W.A., A. Corzo, M.T. Kidd and S.L. Branton. 2007. Dietary apparent metabolizable energy and amino acid density effects on growth and carcass traits of heavy broilers, *Poult. Sci.*, 16: 192-205.
- Dozier, W.A., M.T. Kidd and A. Corzo. 2008. Dietary amino acid responses of broiler chickens, *Poult. Sci.*, 17: 157-167.
- Farrell, D.J., P.F. Mannion and R.A. Perez-maldonado. 1999. A comparison of total and digestible amino acid in diets for broilers and layers, *AFST*, 82: 131-142.
- Fernandez, R.S., Y. Zhang and C.M. Parsons. 1995. Dietary formulation with cottonseed meal on total amino acid versus a digestible amino acid basis, *Poult. Sci.*, 74: 1168-1179.
- Ghaffari, M., M. Shivazad, M. Zaghari and E. Seyfi. 2008. Determination of the best level of dietary energy with two diet formulation methods based on total and digestible amino acid on broiler diet, *Pakistan Journal of Biological Science*, 11: 1461-1466.
- Kamran, Z., M. Sarwar, M. Nisa, M.A. Nadeem, S. Mahmood, M.E. Babar and S. Ahmed. 2008. Effect of low-protein diets having constant energy-to-protein ratio on performance and carcass characteristics of broiler chickens from one to thirty-five days of age, *Poult. Sci.*, 87: 468-474.
- Khaksar, V. and A. Golian. 2009. Comparison of ileal digestible versus total amino acid feed formulation on broiler performance, *J. Animal and Veterinary Advances*, 8: 1308-1311.
- Lesson, S. and J.D. Summers. 2002. Nutrition of the chicken. Department of Animal and Poultry Science, University of Guelph, Canada 2W1, Chapter 2, 591 pp.
- Maiorka, A., F. Dahlke, E. Santin, A.M. Kessler and J.R.A.M. Penz. 2004. Effect of energy levels of diets formulated on total digestible amino acid basis on broiler performance, *Brazilian Journal of Poultry Science*, 6: 87-91.

- تأثیر سیستم های متفاوت بیان انرژی قابل متابولیسم و اسیدهای آمینه در جیره های غذایی ۱۰
12. Maiorka, A., F. Dahlke, E. Santin, A.M. Kessler and J.R.A.M. Penz. 2005. Diets formulated on total or digestible amino acid basis with different energy levels and physical form on broiler performance, *Brazilian Journal of Poultry Science*, 7: 47-50.
 13. Nadipour, A., A. Afzalzadeh, A.Yaghobfar and S.D. Sharifi. 2009. Use apparent and true metabolizable energy and total and digestible amino acids of diet on broiler performance, M.Sc. Thesis in Animal Science, Abureyhan pardis, University of Tehran. pp: 1-93.
 14. Rostango, H.S., J.M.R. Pupa and M. Pack. 1995. Diet formulation for broiler based on total versus digestible amino acids, *J. Appl: Poult. Res.*, 4(1): 293-299.
 15. SAS Institute. 2002. SAS user's guide: Statistics version 9.1. SAS institute Inc. Cary, NC 27513. USA.
 16. Scott, M.L., M.C. Nesheim and R.J. Young. 1982. Nutrition of the chickens. 3rd. ed. Scott and Associates, Ithaca, New York. pp: 7-118.
 17. Zaghari, M., Scientific usage of digestible amino acids criteria in order to balance amino acid in broiler diets. 2006. The first congress of animal science in Iran. pp: 286-289.
 18. Zhirong, J. 1999. Transforming digestible amino acid formulation and the role NIR, *ASA Technical Bulletin.Vol., AN 23*.

The Effects of Different Systems of Expressing Metabolizable Energy and Amino Acid of Diet, on Performance and Carcass Characteristics of Broiler Chicks

A. Yaghobfar¹, K. Karkody² and M. Dibaeian³

1- Associate Professor, Animal Science Institute Reserch Conter, Karaj

2- Associate Profesor, Islamic Azad University, Saveh Branch

3- M.Sc. Student, Islamic Azad University, Saveh Branch

Abstract

This study was conducted to evaluate the effects of formulated diet based on nitrogen-corrected apparent and true metabolizable energy (AME_n , TME_n), total and digestible amino acid of feedstuff on broiler performance and carcass characteristics of Ross 308 broiler chickens. This experiment was carried out as 2×2 factorial arrangement with completely randomized desing Main factors including method of formulating diet based on total and digestible amino acid and based on apparent and true metabolizable energy of feedstuff. A total of 400 one day-old chicks were randomly assigned to 4 treatments with 5 replicates and 20 chicks per replicate. Experimental parameters for periods of 1-21, 22-42 and 1-42 days were measured. The results showed that the body weight gain and feed intake increased significantly when the chicks were fed with diet based on AME_n and digestible amino acid in whole periods of experimen ($p < 0.05$). Feed conversion ratio significantly decreased in chicks fed with diet based on AME_n and digestible amino acid during 1-21 and 1-42 days of age. Dietary treatments had significant effect on breast and thigh yield, but had not significant effect on carcass carocteristics ($p > 0.05$). The results obtained in the present study demonstrated that formulation of diets based on AME_n and digestible amino acid improved performance of Ross 308 broiler chicks.

Keywords: AME_n , TME_n , Total amino acid, Digestible amino acid, Broiler, Performance